

Číslo jednací: [REDACTED]

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Kadlece a přísedících Ireny Veselé a Ing. Petra Čuříka v hlavním líčení konaném dne 21. května 2013 v Praze,
t a k t o :

I.

Obžalovaný

Ing. František K XXXXX

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX,

j e v i n e n , ž e

dne 8. prosince 2011, v sídle poškozené TESLA Properties, a.s., IČ: 28212657, se sídlem Praha 9, Poděbradská 56/186, (dále jen Tesla) sdělil Ing. Františku Hálovi, nar. [REDACTED] členu představenstva poškozené a Georgi Formandlovi, nar. [REDACTED] členovi

představenstva KILCULLEN KAPITAL PARTNERS, a.s., IČ: 26502101, se sídlem Praha 1, Rybná 1, ovládající KILCULLEN TESLA HOLDING SA, IČ: 27395693, se sídlem Lucemburské velkovévodství, Luxembourg, Rue Aldrigen 19, jenž je jediným akcionářem TESLA Properties, a.s., kteří se za poškozenou snažili získat stavební povolení k výstavbě komerčních a bytových prostor na pozemcích poškozené (areál bývalého podniku Tesla Hloubětín) a pozemky takto zhodnotit, že je nutné získat nejdříve změnu územního plánu, o níž rozhoduje Magistrát hlavního města Prahy (dál jen MHMP), což byla informace pravdivá a dále, v rozporu se skutečností, že on je jediná osoba, jenž je na MHMP pověřena vyjednáváním a zařízením takového změny a že je jedinou osobou kompetentní vyjednat a zařídit na MHMP projednání změny územního plánu do jednoho roku maximálně patnácti měsíců, za což požadoval odměnu 50.000.000,-Kč, přičemž pokud věc k vyřízení nezadají jemu, zařídí svým nebývale velkým vlivem na MHMP, že potřebná změna územního plánu projednána nikdy nebude, což opakovaně ztvrdil na schůzce 12. ledna 2012 v Praze, Rybné ulici, jíž se účastnil George Formandl a Ing. arch. Petr Hlaváček, kde obžalovaný výslovně tvrdil, že si složku Tesly Hloubětín vyhledal a že návrh na změnu územního plánu stále není ve věci na MHMP podán, byť ve skutečnosti jej Úřad městské části Praha 9 podal na MHMP již 2. srpna 2011 a konečně se účastnil i schůzky dne 4. dubna 2012 v kanceláři zastupitele a předsedy výboru pro územní rozvoj MHMP, Ing. Vladimíra Schmalze, byť nejpozději od 9. března 2012 věděl, že návrh na změnu územního plánu již byl ve věci Tesla Hloubětín na MHMP podán, a stále tak udržoval osoby jednající za poškozenou společnost v domněnku, že je jedinou osobou, jenž je schopna změnu územního plánu zařídit za odměnu 50.000.000,-Kč, ač již věděl, že změna územního plánu byla na MHMP podána a tedy není třeba v této věci vyvíjet žádnou další činnost, když MHMP dále věc projedná z úřední povinnosti, přičemž pro obezřetný a opatrný postup George Formandla k uzavření smlouvy o spolupráci za odměnu 50.000.000,-Kč za poškozenou s obžalovaným nakonec nedošlo,

t e d y : dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k obohacení se tím, že uvede někoho v omyl a způsobí tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, přičemž jednání se obžalovaný dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání činu nedošlo,

č í m ž s p á c h a l

pokus zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1, 5 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody trvání tří (3) let.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému výkon uloženého trestu **podmíněné odkládá na zkušební dobu pěti (5) let.**

II.

Obžalovaný

J a r o s l a v P X X X X X

nar. XXXXX, bytem XXXXX,

s e z p r o š ť u j e

podle § 226 písm. a) tr. řádu obžaloby Městského státního zastupitelství v Praze z 20. prosince 2012, sp.zn. 1 KZv 163/2012, pro skutek, kterého se měl dopustit tím, že poté, co byl nejméně krátce po 12. lednu 2012 obžalovaným Ing. KXXXXX informovaný o jeho podvodném přesvědčení Ing. Františka Hály, [REDAKCE] člena představenstva TESLA Properties, a.s., IČ:28212657, Praha 9, Poděbradská 56/186, že postupy společnosti směřující k získání územního rozhodnutí a následně stavebního povolení k výstavbě komerčních a bytových prostor v areálu bývalého podniku Tesla Hloubětín jsou vadné, a že je jako jediný schopen žádaného cíle, a to cestou změny územního plánu, dosáhnout, a dále o tom, že dne 8. prosince 2011 v sídle spol. TESLA Holding, a.s., IČ: 279 07 155, Poděbradská 86, Praha 9, na základě stejné legendy nabídl Georgi Formandlovi, [REDAKCE] členovi

představenstva spol. KILCULLEN KAPITAL PARTNERS, a.s., IČ: 26502101, se sídlem Praha 1, Burzovní palác, Rybná 1, spjaté se spol. KILCULLEN TESLA HOLDING SA, IČ: 27395693, se sídlem Lucemburské velkovévodství, Luxembourg, Rue Aldrigen 19, L-118, jediným akcionářem spol. TESLA Properties, a.s., svým osobním vlivem a kontakty na osoby z blízkosti či přímo z Magistrátu hl.m. Prahy zajistit urychlenou změnu stávajícího územního plánu hlavního města Prahy v předmětné lokalitě, tak aby po této změně mohlo být následně Městskou částí Prahy 9 vydáno územní rozhodnutí a stavební povolení k plánované investiční akci, s obžalovaným Ing. KXXXXXX dohodl, že zajistí schůzku s nějakou dostatečně významnou osobou z Magistrátu hl.m. Prahy a sám navrhl, že zde bude kýmsi ústně potvrzeno, že obžalovaný Ing. KXXXXXX je osobou kompetentní tak, jak uvádí, přičemž o zajištění schůzky jej obžalovaný Ing. KXXXXXX následně požádal a obviněný ji přes osobu svědka Mráze zařídil po předchozích odkladech úspěšně na den 4. dubna 2012, a rovněž ve věci zajistil účast svědků MXXXXXX a MXXXXXX, coby osob, které by případně získanou zakázku dále realizovaly, a tímto jednáním vědomě hodlal přispět k podvodnému přesvědčení svědka Formandla, že obžalovaný Ing. KXXXXXX příslibeného cíle dosáhne, nicméně na této schůzce domnělé kompetence obžalovaného Ing. KXXXXXX potvrzeny nebyly a svědek Formandl od další spolupráce s obžalovaným Ing. KXXXXXX následně ustoupil, k uzavření smlouvy nedošlo a odměna ke škodě společnosti TESLA Properties, a.s., vyplacena ani částečně nebyla, obžalobou kvalifikovaný jako pomoc k pokusu zločinu podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku a § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku, **neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek pro nějž je obžalovaný stíhán.**

O d ů v o d n ě n í

I.

Na základě provedeného dokazování vzal soud za prokázaný následující skutkový děj: Společnost Tesla Hloubětín byla svědkem Hálou prodána v roce 2007 účelově zřízené společnosti Kilcullen Tesla Holding skupinou Kilcullen (dále jen KTH). Zájmy KTH v České republice zastupuje svědek Formandl. KTH koupila Teslu zejména kvůli pozemkům výrobních závodů v Hloubětíně, proto provedla restrukturalizaci bývalé Tesly Hloubětín tak, že převedla přemetné pozemky na Tesla Properties a výroba byla převedena na Tesla Holding. Záměr KTH byl připravit území výrobních závodů bývalé Tesly Hloubětín na výstavbu bytů a kanceláří pro developera, tedy je výrazně zhodnotit a zájemci je pak se ziskem prodat. Na realizaci záměru byla najata v roce 2008 společnost Davcor a svědek Ing.

Arch. Hlaváček. Pozemky byly v roce 2008 vedeny v územním plánu jako „nerušící výroba a služby“ (dále jen VN), což je území, kde je výstavba většího počtu bytů vyloučena. Pro realizaci záměru bylo třeba, aby byl územní plán změněn tak, že pozemky budou vedeny jako „všeobecně smíšené“ (dále jen SV), kde je výstavba bytů a kanceláří možná. V roce 2008 byl MHMP připravován nový územní plán, jehož záměry byly známy, zájemcům volně dostupné, byly projednané s městskými částmi a v tomto připravovaném územním plánu bylo počítáno s tím, že předmětné pozemky budou vedeny právě jako SV. Za dané situace nebylo pro realizaci záměru KTH potřeba žádat změnu územního plánu, neboť tato změna byla již projednávána v rámci připravovaného nového územního plánu. Tento nový územní plán ovšem nakonec realizován nebyl, neboť po komunálních volbách v roce 2011, došlo díky změně obsazení MHMP k zastavení prací na novém územním plánu a bylo rozhodnuto, že bude vypracován zcela nový tzv. metropolitní územní plán. V daný okamžik tak byla zastavena i změna režimu pozemků z VN na SV pro realizaci záměru KTH klíčová. Až v roce 2011 tedy bylo třeba iniciovat změnu územního plánu. O změnu územního plánu nemůže požádat přímo investor, ale děje se tak prostřednictvím úřadu příslušné městské části (v daném případě Praha 9). Již 2. srpna 2011 byla v rámci tzv. celoměstsky vyznaných změn, podána ÚMČ Praha 9 žádost o změnu územního plánu tak, aby areál Tesly byl veden jako SV a nikoliv VN a od tohoto okamžiku byla žádost MHMP standardně projednávána. Procedura přijetí změny územního plánu je daná zákonem a to i včetně termínů, jde o proces poměrně složitý a projednání trvá minimálně dva a půl roku. Proceduru nelze zrychlit, samozřejmě může být v případě komplikací i delší, nicméně procedura běží na MHMP z úřední povinnosti. Za daného stavu věci, kdy díky ukončení záměru MHMP na nový územní plán, bylo potřeba v roce 2011 podat novou žádost o změnu územního plánu, došlo k značnému posunutí termínu získání změny územního plánu a tedy i k odsunu záměru realizace KTH. Zástupce KTH Formandl a zástupce bývalých akcionářů Tesly Hála, byli tímto zdržením značně znepokojeni. Nadto od samého počátku se Davcor a HXXXXX snažili uspišit možnost výstavby tím, že žádali na ÚMČ Praha 9 i o vydání územního rozhodnutí beze změny územního plánu tak, že by jejich záměr byl účelově nazván jako výstavba služebních bytů, která je v omezené míře možná i na území VN. Jinými slovy, výstavba by byla zahájena jako služební byty dříve než by bylo dosaženo změny územního plánu a po dosažení změny by byla převedena na běžné byty, tedy de-facto zpětně legalizována. Na tento postup nicméně ÚMČ Prahy 9 nepřistoupil a řízení o vydání územního rozhodnutí beze změny územního plánu zastavil. Svědek Formandl byl od počátku o dvojčejné snaze Davcoru a HXXXXX informován, svědek Hála se v problematice tolik neorientoval a domníval se, že o změnu územního plánu požádáno není.

Za této výchozí situace v roce 2011, se setkal obžalovaný KXXXXX se svým známým Hálou, který si mu postěžoval na průtahy s realizací záměru KTH. Obžalovaný nabídl svou pomoc a po jisté době a konzultacích Hálovi sdělil, že realizace výstavby bytů je beze změny územního plánu vyloučena, že dosavadní úsilí vyvinuté Davcorem a HXXXXX je k ničemu, jde o vyhazování peněz a věc trvá neúměrně dlouho bez jakéhokoli výsledku. Tvzení obžalovaného o nutnosti změny územního plánu bylo ovšem jediné pravdivé. Dále totiž obžalovaný svědka Hálu lživě informoval o tom, že ve věci změny územního plánu dotčených pozemků se na MHMP nic neděje, byť fakticky až do roku 2012 bylo s potřebnou změnou počítáno v rámci tzv. „nového územního plánu“ a od srpna 2011, kdy již bylo dopředu známo, že koncepce „nového územního plánu“ bude opuštěna, byla na MHMP potřebná žádost podána ÚMČ Prahy 9. KXXXXX zároveň Hálovi nabídnul, že je schopen změnu územního plánu zkoordinovat za odměnu 50.000.000,-Kč. Svědek Hála uvěřil, že situace je vážná, dlouhodobě špatně řešena a dohodl obžalovanému KXXXXX schůzku se zástupcem KTH Formandlem. Svědkovi Formandlovi pak obžalovaný v prosinci 2011 a lednu 2012 tvrdil, že na projednání změny územního plánu je v Praze určitý dvacet let zaběhnutý systém, že on je

jeho klíčovou osobou, že jemu jedinému je věc záměru změny územního plánu Tesly svěřena. Obžalovaný tvrdil, že jeho vazby a neformální pravomoci na MHMP jsou tak veliké, že pokud on nedá k vyřízení pokyn, věc nikdy vyřízena nebude a záměr KTH výstavby bytů a kanceláří v objemu 1.500.000.000,- až 2.000.000.000,-Kč, tak nikdy nebude realizován a naopak pokud spolu uzavřou smlouvu o spolupráci, zajistí za odměnu 50.000.000,-Kč projednání změny do jednoho roku, maximálně patnácti měsíců. Obžalovaný dokonce na schůzce v lednu Formandlovi tvrdil, že si složku Tesly vyhledal, že kolegové z Prahy 9 byli pozváni k nim (na MHMP) a že si to vyříkali, že se jeho obavy naplnili, že změna není podána, což jsou vše evidentní účelové lži. Obžalovaný KXXXXXX totiž nemá na MHMP žádné pravomoci, nikdo z Prahy 9 ve věci nebyl na MHMP pozván a s KXXXXXX ve věci nic neřešil a zejména složku Tesly obžalovaný zjevně neviděl, neboť tato od srpna 2011 obsahovala žádost o změnu územního plánu. Popřípadě byl obžalovaný s obsahem složky seznámen a informoval Formandla o jejím obsahu lživě, když věc ve skutečnosti byla standardně řešena a projednávána. Každopádně v nejpozději v březnu (fakticky patrně již koncem roku 2011), obžalovaný prokazatelně věděl, že žádost o změnu územního plánu byla na MHMP podána a přesto zařídil schůzku na MHMP v kanceláři svědka SXXXXX, jenž měla před Formandlem potvrdit schopnosti a možnosti obžalovaného a snažil se tak dosáhnout uzavření smlouvy na vyřízení změny územního plánu za 50.000.000,-Kč, ač prokazatelně věděl, že nic takového již není třeba, když žádost je podána a průběžně v zákonných termínech vyřizována. Svědek Formandl, kterému se zdálo jednání obžalovaného od samého počátku neseriózní a podezřelé, se přitom ihned obrátil na policii, schůzky monitoroval a smlouvu s obžalovaným nakonec neuzavřel, tedy k uzavření smlouvy, jejímž obsahem by bylo vyřízení již v podstatě vyřízené věci, proto nedošlo.

Obžalovaný František KXXXXXX popřel, že by se dopustil jakéhokoliv úmyslného trestného činu. Na svoji obhajobu uvedl, že se nikomu nevnucoval, naopak byl svědkem Hálou požádán ve svízelné situaci o pomoc. Nemohl v roce 2011 vědět, že ÚMČ podal na MHMP žádost o změnu územního plánu, nadto investor, resp. jím najaté osoby, takovou žádost nikdy nepodaly, to že byla podána v rámci balíku celoměstsky vyznaných změn je věc jiná. Podstatné bylo, že věc nebyla dosud řešena odborně správně, když cíle nebylo možno dosáhnout bez změny územního plánu a žádost o ni nebyla čtyři roky od začátku realizace projektu podána. Částku 50.000.000,-Kč stanovil předběžně jako běžnou odměnu zprostředkovatele, cca 2-3% z hodnoty projektu a nešlo o odměnu pro něj, ale pro celý realizační tým, jenž zahrnoval více subjektů a zajistil by vše potřebné od změny územního plánu, přes územního rozhodnutí až po stavební povolení. Pokud pak při vyjednávání použil určité expresivní výrazy, zveličil svoje schopnosti, má zato, že jde v rámci vyjednávání o běžnou praxi. Pravdivost, resp. nepravdivost a nadsázka jeho tvrzení si mohla protistrana snadno ověřit. Tyto tvrzení nebral vážně, šlo o dá se říci „KXXXXXX marketing“.

Obžalovaný Jaroslav PXXXXX k věci uvedl, že nikdy o podvodných záměrech spoluobžalovaného KXXXXXX nevěděl. Byl Koudelkou toliko požádán o radu, zda je možné v areálu Tesly stavět byty formálně jako služební, aniž by byl změněn územní plán na SV, což považoval za nereálné, změna plánu byla nutná. Pokud ví zprostředkovaně obžalovaný KXXXXXX se Formandla a Hálu snažil přesvědčit, že změna územního plánu je nutná, že dosavadní řešení Davcorem je vadné a snažil se dosáhnout uzavření smlouvy nové s ním a svědkem MXXXXX. O tom, že žádost o změnu plánu je na MHMP podána se obžalovaný PXXXXX dozvěděl koncem roku 2011 a patrně to ihned řekl i KXXXXXX, což ale nemá za podstatné, když šlo o to, že Dvacor to řešil špatně a KXXXXXX chtěl tu zakázku získat. Aby byla potvrzena správnost názoru, že od počátku byla třeba změna územního plánu a tedy chybnost postupu Davcor, byl požádán KXXXXXX o zorganizování schůzky na MHMP, což

přes známé MXXXXXX a MXXXXX na duben 2012 zařídil. Více se na věci nepodílel, vyjednávání KXXXXX s Formandlem se nijak neúčastnil.

Skutek uvedený v odsuzující části výroku rozsudku je prokazován zejména zvukovými záznamy ze schůzek Formandla s KXXXXX, ve spojení s výpovědí svědků Formandla, Hály, CXXXXX a HXXXXX a konečně i s řadou listinných důkazů prokazujících podání žádosti a její stav a plánované změny územního plánu.

Z výpovědi svědka Františka Hály, bývalého majitele Tesly, dlouholetého známého obžalovaného KXXXXX, soud zjistil, okolnosti převodu Tesly na KTH, plány KTH na výstavbu bytů a dále i to jak došlo k zainteresování obžalovaného KXXXXX do celé záležitosti. Svědek, který se v podrobnostech stavebního řízení neorientuje, potvrdil, že se domníval, že Davcor s HXXXXX chtějí výstavu řešit jen přes územní rozhodnutí na výstavbu služebních bytů, aniž by se měnil územní plán, tedy pro něj byla informace od KXXXXX o nutnosti této změny klíčová. O tom, že o změnu bylo v roce 2011 požádáno, ale nejpozději koncem roku 2011 věděl. Nadsazenou rétoriku známého KXXXXX považuje u zprostředkovatelů za běžnou, všichni tvrdí, že umí všechno, když se ucházejí o zakázku. Nabídku KXXXXX měl za fěrovou v tom, že odměna by byla v depozitu a byla vyplacena až po splnění úkolu.

Z výpovědi svědka George Formandla, zástupce KTH, a zvukových záznamů ze schůzek z 12. ledna a 4. dubna 2012 soud zjistil, kterak obžalovaný cíleně vzbuzoval ve svědkovi dojem, že je jedinou osobou, jenž je schopna zařídit změnu územního plánu, že jako odměnu za tuto službu požadoval 50.000.000,-Kč a v případě neuzavření smlouvy vyhrožoval zablokováním změny územního plánu a zmařením celého projektu KTH. Jasně bylo vymezeno, že požadovaná částka je odměnou za KXXXXX vykonanou práci a že onou prací bude jen a pouze dosažení změny územního plánu, nikoliv již navazujícího územního rozhodnutí a stavebního povolení. Svědek KXXXXX uvěřil, že je schopen změnu vyjednat či zmařit, o celou investici KTH měl velké obavy a proto se ihned obrátil na policii a nadále byly schůzky s KXXXXX monitorované. Svědek pak podrobně vyložil, že Davcor s HXXXXX byli od samého počátku, tedy od roku 2008, najati na vyjednání změny územního plánu, k níž celé snažení směřovalo. Jen jako vedlejší cestu, jíž se snažili urychlit věc, měli snahu dosáhnout vydání územního rozhodnutí předem, pod rouškou výstavby služebních bytů, aniž by byla projednána změna územního plánu. Svědek potvrdil, že v těchto detailech se svědek Hála neorientoval. Na schůzce na MHMP byl svědek pod velkým tlakem a sám začal mluvit o odměně 50.000.000,-Kč, což vedlo k ukončení celé schůzky.

Z výpovědi svědkyně Jitky CXXXXX, odbornice MHMP na územní plán a sdělení Magistrátu hl.m. Prahy z 11. dubna 2013, soud zjistil, že se změnou režimu dotčeného území z VN na SV počítal už od roku 2007 nový územní plán a tedy nebylo třeba žádost v té době podávat, to že změna je plánována bylo všeobecně známo, informace byla na internetových stránkách MHMP, změna byla projednána s ÚMČ Praha 9, tedy informace byly veřejnosti snadno přístupné. Po volbách 2011 došlo ke změně přístupu MHMP k územnímu plánu, plánované změny byly zastaveny a bylo určeno, že se začne pracovat na zcela nové koncepci. V mezidobě se celoměstsky významné změny v územním plánu povolují, aby byl rozvoj důležitých částí možný a v rámci těchto změn byl podán ÚMČ Praha 9 návrh na změnu režimu dotčených pozemků z VN na SV v srpnu 2011. Hned následující den po podání žádosti byla tato zveřejněna vyvěšením i na internetu a byla komukoliv přístupná. Žádost o změnu územního plánu nemůže podat majitel pozemku na MHMP přímo, musí tak učinit prostřednictvím ÚMČ. Proces změny územního plánu trvá minimálně kolem dva a půl roku,

lhůty jsou dané zákonem a proces zrychlit nelze. Od okamžiku podání žádosti tuto vyřizuje MHMP standardně z úřední povinnosti podle zákona, není třeba, aby žadatel, resp. investor, do věci dále jakkoliv vstupoval.

Z výpovědi svědka Marka Doležala, od roku 2011 místostarosty MČ Praha 9, soud zjistil, že po zvolení do funkce se s projektem Tesly seznámil a zjistil, že jednak je podán návrh na vydání územního rozhodnutí v souladu se stávajícím územním plánem (režim VN), tedy snaha vydávat projekt za služební byty, který byl jako neprojednatelný zastaven. Současně bylo již v předchozím období projednáno, že dotčené území Tesly by mělo být v územním plánu změněno z VN na SV, přičemž tato plánovaná změna padla po volbách 2011, kdy byla tehdejší koncepce územního plánu opuštěna a začalo se pracovat na novém metropolitním územním plánu. Tím by došlo k dlouhodobému zablokování velkého počtu nutných změn a pro byly vyhlášeny „celoměstsky významné změny“ a v jejich rámci bylo v srpnu 2011 ÚMČ Praha 9 MHMP požádáno, aby území Tesly bylo v územním plánu změněno z VN na SV. O všem ve věci věděl svědek HXXXXX, který změny za Teslu vyjednával, o neprůchodnosti varianty služební byty věděl a přesto ji pro jistotu zkoušel a celou dobu současně směřoval i vyjednání změny územního plánu. Svědkem HXXXXX pak byl požádán o účast na schůzce na MHMP v dubu 2012 a to z popudu Formandla, který měl dostat nabídku na urychlení změny územního plánu. Svědek pak popsal průběh schůzky, kde nabytí dojmu, že KXXXXX se snaží jen před Formandlem zvýšit svoji atraktivitu, šlo o divadlo a celé to bylo ukončeno, když Formandl vyjevil nabídku od KXXXXX.

Z výpovědi Ing. Arch. Petra HXXXXX, architekta pracujícího na projektu Tesla pro KTH, soud zjistil, jak celý projekt postupoval, zejména, že od počátku směřovali ke změně územního plánu a jako pokus o urychlení zkusili i cestu požádat o vydání územního rozhodnutí na služební byty bez změny územního plánu. S potřebnou změnou územního plánu počítal územní plán za primátora Béma (do roku 2011) a tedy nebylo třeba o změnu přímo žádat. Po volbách, když byla tato koncepce opuštěna, bylo o změnu územního plánu na MHMP požádáno skrze ÚMČ a to v rámci celoměstsky významných změn v srpnu 2011. Svědci Formandl a Hála byli průběžně Davcorem o vývoji věci informováni, ale nemuseli všemu přesně rozumět. V roce 2011 za svědkem přišel silně znejistělý Formandl s tím, že mu Koudelka nabídl zajistit změnu územního plánu rychle, ve zcela nereálných termínech. Formandl se o projekt začal bát. Pak proběhl schůzka v Rybné a následně na MHMP, kam pozval na přání KXXXXX i svědka DXXXXX. Schůzka na MHMP byla KXXXXX organizována proto, aby Formandla přesvědčil, že je ta správná osoba ke koordinaci projektu.

Z výpovědi svědka Jaroslava MXXXXX a Jiřího MXXXXX, známých obžalovaných KXXXXX a PXXXXX, soud zjistil, že svědek MXXXXX na žádost MXXXXX požádal na MHMP o schůzku s radním SXXXXX. Na schůzku šli, protože svědek MXXXXX měl zájem získat zakázku na inženýring projektu Tesla, který vyjednával KXXXXX, chtěli být od počátku vidět. Informace o projektu, zejména o tom, že je dosud špatně veden a zakázku je možno získat, měli jen zprostředkované od obžalovaného PXXXXX. Vystoupení Formandla na schůzce s dotazem na placení 50.000.000,-Kč považují za naučené, nesouvisející. Částka je podle obou svědků přiměřená zprostředkovatelská odměna, za níž by se dal udělat celý inženýring projektu, od změny územního plánu, přes územní rozhodnutí, stavební povolení až po kolaudaci.

Z výpovědi Vladimíra Schmalze, radního a předsedy Výboru územního rozvoje MHMP, soud zjistil, že ke schůzce obžalovaného KXXXXX, Formandla a dalších osob u něj v kanceláři v dubnu 2012 došlo, byla krátká, pánové ze začali, z důvodů jenž si již

nepamatuje, hádat, tak je všechny vyhodil. Jeho pozice je politická, nikoliv odborná, problematika se mu zdá poněkud nepřehledná. Je běžné, že u něj žádají lidé dotčení územním plánem o schůzky, u většiny z nich dopředu vůbec neví kdo přijde a co se bude řešit a tak tomu bylo i případě schůzky v této věci. O projektu Tesly a související změně vůbec nic neví.

Ze stanovisek a usnesení Městské části Praha 9 soud zjistil, že tato byla od roku 2007 informována o záměru změnit v územním plánu pozemky Tesly na SV a s tímto souhlasila, což potvrdila výslovně i v roce 2009 a po zrušení tohoto záměru podala dne 2. srpna 2011, v rámci celoměstsky významných změn, žádost o provedení přemetné změny.

Ze zápisu ze zasedání Výboru územního rozvoje MHMP a usnesení zastupitelstva MHMP soud zjistil, že magistrát pořízení změny v dubnu 2012 schválil a je projednávána. Dokumentace změny a zamýšlený projekt jsou přiloženy.

Z výpisu z obchodního rejstříku jsou jasné majetkové vztahy mezi společnostmi a obsazení statutárních orgánů.

Z dat o uskutečněném telekomunikačním provozu a odposlechů části těchto hovorů soud zjistil, že obžalovaný PXXXXX pro obžalovaného KXXXXX zorganizoval na MHMP schůzku, na niž měla kompetentní osoba („náměstek“ nebo „pan nejvyšší“) KXXXXX potvrdit, že je „tím člověkem“. Schůzku obžalovaný KXXXXX koordinuje i se svědkem Hálou, kterému dne 9. března 2012 sděluje, že návrh na změnu územního plánu byl na MHMP Úřadem městské části Praha 9 ve věci konečně podán, což dává do přímé souvislosti se svým vlivem. Jde opět o zjevnou lež, neboť žádost byla podána a zveřejněna již v srpnu 2011 a obžalovaný na jejím podání neměl sebemenší podíl. Podstatná je okolnost, že obžalovaný KXXXXX touto informací v danou dobu disponoval. Schůzku následně komentovali mezi sebou i KXXXXX s PXXXXX a MXXXXX. Komunikace v březnu až květnu 2011 (před a po předmětné schůzce) je potvrzena mezi MXXXXX, MXXXXX, Schmalzem, PXXXXX, KXXXXX a DXXXXX, dále i mezi obžalovanými a KXXXXX s Hálou a Formandlem.

Po takto provedeném dokazování má soud za prokázané, že obžalovaný KXXXXX svým jednáním popsaným ve výroku rozsudku bodem I. naplnil všechny znaky trestného činu podle § 13 tr. zákoníku v podobě skutkové podstaty pokusu zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku, neboť jeho jednání bezprostředně směřovalo k obohacení se tím, že uvede někoho v omyl a způsobí tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, tj. podle § 138 tr. zákoníku škodu dosahující nejméně 5.000.000,-Kč, přičemž jednání se obžalovaný dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání činu nedošlo.

Obžalovaný velmi dobře věděl, že nemá na MHMP žádné pravomoci, věděl, že nelze urychlit řízení o změně územního plánu, věděl že na jeho vůli je zcela nezávislé zda MHMP změnu povolí či nikoliv, tedy že dopadne stejně, ať už se do věci vstoupí či nevstoupí a přesto záměrně využil situace, že klíčová osoba zastupující akcionáře KTH v Praze je osoba orientující se v Českém prostředí omezeně, vyvolal v tomto dojem, že je jediným kdo může potřebnou změnu územního plánu zajistit a co více, že pokud nebude navázána spolupráce s ním, změny se nikdy nepodaří dosáhnout a celý velmi nákladný projekt padne. Tedy zcela prokazatelně vytvořil na straně svědka Formandla a částečně i Hály dojem, že je pro KTH velmi výhodné, resp. pro dosažení vytčeného cíle bezpodmínečně nutné, uzavřít s ním smlouvu o spolupráci, na jejímž základě by za odměnu 50.000.000,-Kč zařídil požadovanou změnu územního plánu. Tím vyvolal na straně Formandla a Hály omyl v jehož důsledku,

pokud by svědek Formandl nebyl dostatečně obezřetný a smlouvu uzavřel, by došlo k závazku Tesly Properties vyplatit obžalovanému 50.000.000,-Kč, za nějž by nedostala žádné odpovídající protiplnění. Tedy na základě tohoto omylu na straně Formandla a Hály by Tesla Properties vydala ze svého majetku 50.000.000,-Kč. I kdyby totiž obžalovaný nevěděl, že návrh na změnu již byl ve skutečnosti dávno podán, rozhodovali by se fyzické osoby jednající za poškozenou na základě zcela mylných informací o jeho pravomocích, možnostech a schopnostech, přičemž právě tyto tvrzené schopnosti by byly při jejich rozhodování nutně klíčové, tudíž by tak činili v omylu. V dané věci je nadto situace o to jasnější, že obžalovaný dobře věděl, že potřebný návrh na změnu územního plánu ve věci byl podán. Sam obžalovaný tuto okolnost sice zmiňuje prokazatelně až 9. března 2012, ale to je stále ještě před schůzkou na MHMP, kde se cíleně snažil svoji pozici upevnit a zakázku získat přesto, že věděl, že ve věci již žádná další aktivita není nutná a změnu MHMP dále projednává z úřední povinnosti. Z dokazování je totiž patrné, že tuto informaci měl fakticky již podstatně dříve, když jednak spoluobžalovaný Pošík vypovídal, že sám to věděl koncem roku 2011, přičemž si lze těžko představit, že by tak klíčovou informaci obžalovanému nesdělil Koudelkovi, který jej o prověření věci žádal. Nadto obžalovaný KXXXXXX, který se v problematice zjevně sám orientuje a požádal o prověření situace a pomoc spoluobžalovaného PXXXXX, jenž je v oboru specialistou, musel již od samého počátku vědět, že návrh byl ve věci podán, byť mu špatně se ve věci orientující Hála říkal opak. Svědkyně CXXXXX totiž podrobně vyložila, že od roku 2007 bylo z veřejně přístupných zdrojů jasné, že se změnou se počítá a je projednávána v rámci nového územního plánu, resp. že po zrušení tohoto plánu po volbách v roce 2011, byla potřebná žádost ve věci Tesly v srpnu 2011 podána. Pošík jasně zmínil, že zjišťoval pro KXXXXXX na inzerentu podrobnosti o projektu a lokalitě a věc prověřoval i na MHMP, tedy skutečný stav věci musel znát od samého počátku jednání. PXXXXX pak datum, kdy se o změně dozvěděl jen účelově posouvá na konce roku 2011, aby svému známému KXXXXXX a v neposlední řadě i sobě pomohl. Lze tedy uzavřít, že obžalovaný nejen, že prokazatelně extrémně zveličil své možnosti a pravomoci a tím se snažil vyvolat u druhé strany takový omyl, který by vedl k uzavření výnosné smlouvy s ním, ale dokonce k uzavření smlouvy pro poškozenou zcela nepotřebné, neboť by na jejím základě obžalovaný zajišťoval věc již fakticky vyřízenou, když v okamžiku vzniku závazku by věc již byla dávno na MHMP vyřizována.

S ohledem na shora uvedené je pak zcela evidentní, že jednání obžalovaného Koudelky bylo plánované a činěné s vědomou snahou dosáhnout pospaného cíle, tedy jednal nepochybně ve formě úmyslu přímého.

Kvalifikace podvodného jednání ve vývojové fázi pokusu odpovídá tomu, že obžalovaný již přímo omyl na straně osob jednajících vyvolával, tedy již přímo naplňoval skutkovou podstatu daného trestného činu, k jehož dokonání nedošlo jen díky opatrnosti svědka Formandla, což byla okolnost na vůli obžalovaného zcela nezávislá.

Obhajobu obžalovaného KXXXXXX, jenž vědomé spáchání podvodu zcela popírá, má soud za zcela účelovou, vedenou snahou eliminovat dopady vlastního trestněprávně postižitelného jednání.

Pokud jde o tvrzení obžalovaného, že nemohl vědět, že žádost o změnu územního plánu již byla ve věci podána a že vycházel z informací od Hály, že chtějí problém řešit bez změny územního plánu přes služební byty a že i PXXXXX mu potvrdil, že za Teslu nic podáno nebylo, je toto tvrzení zcela bezpečně vyvráceno provedeným dokazováním. Svědek Hála se ve věci sice neorientoval dostatečně a jeho prvotní informace mohla být takto mylná, ovšem shora vyloženo, že pravý stav věci musel obžalovaný velmi brzo zjistit. Jednak údaje o žádosti byly ihned zveřejněné a zájemcům o informace dostupné a tedy pokud se o věc zajímal, nebyl problém si informace zjistit. Pokud dokonce prováděl prověření situace

profesionál PXXXXX, musel zjistit, že až do voleb v roce 2011 nebylo třeba žádost podávat, když požadovaná změna byla zahrnuta do nového územního plánu a jako taková byla projednávána a zveřejněna a ihned po zrušení tohoto plánu byla potřebná žádost ÚMČ Praha 9 podána a opět uveřejněna. Nadto pravý stav věci dobře znal i svědek Formandl, s nímž obžalovaný od prosince 2011 jednal a tedy byl jím o stavu věci nutně informován. Skutečnost, že obžalovaný přesně věděl, kdy byla žádost podána (srpen 2011), pak koresponduje i s tím, že nabízel změnu zajistit do roku, resp. do patnácti měsíců od sepsu smlouvy. Takto krátký termín od podání je vyloučen a obžalovaný to s ohledem na své zkušenosti jistě věděl (to sám i potvrzuje), tedy při stanovení termínu nutně počítal s tím, že žádost již je ve skutečnosti podána a jistou část procedury už má za sebou.

Doplňující obhajoba, že žádost byla podána v rámci balíku celoměstsky významných změn ÚMČ Praha 9 za celou Prahu 9 a nikoliv samostatně za Teslu a když se zajímali jen o Teslu, nemohli žádost zjistit, je pak vyložene v rozporu s realitou. Změna sice byla podána ÚMČ (nikdo jiný ani žádost MHMP podat nemůže) a to v rámci výzvy k celoměstsky významným změnám, ovšem každá z takto podaných žádostí byla podána samostatně, pod svým názvem, samostatně byla zveřejněna a samostatně je vedena a projednávána pod nezaměnitelnou spisovou značkou (konkrétně žádost dotýkající se Tesly je vedena jako „Tesla Hloubětín“ pod sp.zn. Z 2794/00). Kdokoliv se o pozemky areálu bývalé Tesly Hloubětín zajímá, toto zcela bez problému zjistí. Potřebné informace tedy obžalovaný musel mít. Pro úplnost lze dodat, že o podvod by se jednalo i v opačné případě, že by si informace vůbec neobstaral a o věci se neinformoval, neboť Formandlovi a Hálovi opakovaně tvrdil, že si věc prověřil a že si věc stojí tak a tak, což by byla opět lež v podstatné okolnosti. Tuto skutečnost však bezpečně vylučuje míra informovanosti obžalovaného.

Konečně obhajoba obžalovaného, že jím pronesené tvrzení o vlastních možnostech byly při vyjednávání zakázky obvyklou nadsázkou, jejíž nadsazenost si mohla druhá strana hravě ověřit, má sou za zcela nemístné tvrzení, když vyjádření obžalovaného zadokumentovaná v rámci monitoringu schůzky v Rybné ulici jsou tak kategorická, výhrůžná až vydírající a zároveň zcela záměrně lživá a to do té míry, že jsou zjevně schopna vyvolat v jejich adresátovi obavy o osud celého projektu, že zcela jistě překračují hranici trestního práva. Jde o tvrzení typicky podvodné, tj. účelově nepravdivé ve snaze dosáhnout cíle o němž je pachateli zřejmé, že kdyby protistrana znala skutečný stav věci, nikdy by k takovému jednání nepřistoupila. Pokud by obžalovaný KXXXXX netvrdil, že je ten jediný komu je vyřízení věci na MHMP svěřeno, že bez něj je vyloučeno změnu projednat a jen by říkal, že je třeba změnu podat, jistě by svědek Formandl ani neuvažoval o tom, že by s obžalovaným uzavřel smlouvu a zavázal poškozenou k mnohamilionovému plnění.

I objektivní stránku trestného činu má soud za naplněnou, když obžalovaný svým jednáním, tedy cíleným vzbuzením dojmu, že je jedinou osobou, která je schopna dosáhnout pro poškozenou změny územního plánu, za což požadoval odměnu, přímo vyvolával mylnou představu na straně osob jednajících za poškozenou, přičemž pokud by tato nebyla obzvláště pečlivá a nesnažila se obžalovaným tvrzené kompetence ověřit, by vedla k uzavření smlouvy a vyplacení odměny za činnost, která již fakticky byl vykonána svědkem Hlaváčkem, tedy by poškozené vznikla škoda odpovídající výši odměny za činnost, kterou by obžalovaný vůbec nevykonával. Příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a následkem, k němuž jeho jednání přímo směřovalo (tj. vznik škody na straně poškozené) je, vzhledem k shora uvedenému, mimo jakoukoliv pochybnost.

Soud má za to, že skutkový stav věci byl zjištěn bez důvodných pochybností, neboť obhajoba obžalovaného byla provedeným dokazováním zcela vyvrácena, jak shora podrobně

rozvedeno a současně z provedených důkazů, jenž spolu vzájemně korespondují, jednoznačně plyne skutkový děj, tak je uvedeno ve výroku.

Jako zcela věrohodné lze podle názoru soudu označit svědky Formandla, HXXXXX, DXXXXX a CXXXXX, kteří k obžalovanému nemají žádný vztah, stojí zcela mimo okruh jejich vazeb a současně vypovídali pod sankcí trestného činu křivé svědecké výpovědi, tedy není znám žádný reálný důvod, proč by vypovídali účelově ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Pokud obhajoba namítá, že Formandl je svědkem nevěrohodným, když nezvládl svoji roli při realizaci zájmů KTH a nyní se vše účelově snaží svalit na korupční prostředí v České republice, k čemuž zneužil obžalovaného KXXXXX, jehož v podstatě křivě obviňuje, je tvrzení zcela neudržitelné. Svědek Formandl vypovídá od samého počátku co věc oznámil policii zcela konstantně a plně logicky a zejména, jsou jeho tvrzení o průběhu první schůzky v prosinci 2011 v naprostém souladu s tím, jak proběhla monitorovaná schůzky v Rybné v lednu 2012, kde obžalovaný zopakoval svá lživá a podvodná tvrzení v celé šíři. Právě záznam ze schůzek zcela potvrzuje pravdomluvnost svědka Formandla.

Za věrohodného pak v podstatě lze označit i svědka Hálu, jenž zkontaktoval Formandla s KXXXXX. Díky jeho dlouhodobé známosti s obžalovaným ve spojení s některými jeho bagatelizujícími soudy o vyjádřeních a tvrzeních obžalovaného (že všichni zprostředkovatelé si při dojednávání zakázky vymýšlí, atp.) vede soud k závěru, že v dílčích detailech se snaží obžalovanému pomoci.

Naopak za zcela nevěrohodné má soud svědky MXXXXX, MXXXXXXa Schmalze. Svědci MXXXXX a MXXXX, mají úzké a dlouhodobé vazby s oběma obžalovanými a dokonce se na organizaci schůzky na MHMP přímo podíleli a minimálně svědek MXXXXX hodlal zakázku na inženýring od poškozené získat. Oba svědci nadto byli o věci velmi podrobně informováni a vypovídali vyloženě s jasně patrnou snahou popsat svědka Formandla jakožto nastrčeného, který na schůzce z ničeho nic vyřkl nesouvisející naučenou formulaci. Ze záznamu schůzky je zcela jasné proč a v jaké souvislosti věta padla. Současně svědci zcela účelově a v rozporu se skutečným stavem věci očerňují dosavadní působení Davcoru a HXXXXX na projektu (to bylo špatně a s námi to bude dobře) a dále tvrdí, že nebyla podána žádost o změnu územního plánu. Oba svědci jsou přitom osoby stavebním řízením v Praze se zabývající a jistě jen krátkým nahlédnutím do volně přístupných zdrojů zjistili, že věc si stojí zcela jinak. O projektu věděli takové detaily, že si jen těžko lze představit, že si skutečný stav věci neprověřili. Naopak lze mít důvodné podezření, že na schůzce, která měla potvrdit kompetence KXXXXX, hráli roli osob, jenž cíleně očerní dosavadní postupy HXXXXX a napomohou přesvědčit Formandla, že je třeba uzavřít smlouvy nové s KXXXXX, resp. s MXXXXX. Jde tedy o osoby, jenž měly na věci přímý zájem a mají úzké vazby na obžalovaného, jemuž cíleně straní a s nímž kooperují. Soud zdůrazňuje, že tyto svědky neobviňuje z toho, že se na jednání podíleli s vědomím, jak KXXXXXX podvodně na Formandla působil. Zjevná je jen snaha tomuto pomoci a možnost přímého a vědomého zapojení do podvodného jednání zůstává u nich toliko v rovině možného podezření. Konečně má soud za nevěrohodného i svědka Schmalze, neboť jeho líčení schůzky je velmi nepřesvědčivé a odporující logice věci. Svědek si na schůzku totiž pamatuje a celkem podrobně ji popisuje, přičemž nejkřivější okamžik, tj. vyjádření Formandla o požadavcích KXXXXX, které vyvolalo konec schůzky, zcela popírá. Je s podivem, že by si tento nejvýraznější detail nezapamatoval a to tím spíše, že jej mají za klíčový všichni ostatní, včetně MXXXXX s MXXXXX. Svědek přitom na záznamu ze schůzky 4. dubna 2012 na sdělení Formandla reaguje dosti netypicky, když na pochopitelnou reakci svědka DXXXXX, že věcí by se měla zabývat policie, reaguje smířlivě a snaží se přítomně přesvědčit, že mají schůzku brát jako „krátké příjemné seznámení“. Je zde tedy opět důvodné podezření, že svědek Schmalz byl do celého podvodného jednání zapojen, že skutečně měl před svědky ztvrdit Formandlovi, že KXXXXX je ve věci ta správná osoba. Tento závěr totiž podporují

záznamy z odposlechů hovorů mezi obžalovaným KXXXXXX a PXXXXX z 6. dubna 2012, kdy KXXXXX schůzku podrobně analyzuje a jasně naznačuje, že nejednal sám, ale že schůzka byla plánovaná a koordinovaná akce, jenž nedopadla podle plánu a jasně zmiňuje své chyby, kterých se chce v budoucnu vyvarovat. Rovněž snaha svědka Schmalze vzbudit dojem, že o změnách územního plánu nic neví, předsedou příslušného výboru je jen na základě politické nominace, na schůzky chodí zcela nepřipraven a o projektu Tesla vůbec nic neví, je velmi nepřesvědčivá a opět vzbuzuje pochybnosti o věrohodnosti svědka a jeho možném zainterесování do věci.

Pokud jde o záznamy o telefonickém provozu, odposlechy telefonních hovorů a záznamy průběhu dvou schůzek, nemá soud o legálnosti pořízení a jejich autenticitě žádných pochyb. Stejně tak veškeré listinné důkazy, dokumentující zejména ve věci vydaná rozhodnutí, protokoly z jednání a žádosti, má soud za věrohodné, když není pochyb o jejich pravosti a úplnosti.

Jak již zmíněno veškeré věrohodné důkazy spolu bezvýhradně korespondují, vzájemně se potvrzují, je z nich jednak zřejmý zjištěný skutkový děj, tak i vyvrácena obhajoba obžalovaného a konečně i jasně odvoditelná nevěrohodnost svědků zbývajících.

K osobě obžalovaného Františka KXXXXXX soud z opisu rejstříku trestů z 10. ledna 2013 zjistil, že se na něj hledí jako by soudně trestán nebyl.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud hodnotil všechny okolnosti případu, jakož i okolnosti charakterizující osobu obžalovaného jak výše zmíněno. Ze shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že za pokus zločinu podvodu je v toto případě pro uložení přiměřeného testu třeba, vyměřit trest podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku (umožňuje uložit trest odnětí svobody od pěti do deseti let), avšak snížený pod dolní hranici sazby za použití § 58 odst. 1, 5 tr. zákoníku, jenž právě umožňuje soudu uložit trest snížený pod dolní hranici zákonné trestní sazby, jestliže se dolní hranice zákonné sazby jeví pro daný případ nepřiměřeně přísná s ohledem na okolnosti činu, osobu obžalovaného a skutečnost, že čin zůstal ve vývojovém stadiu pokusu. V daném případě soud k tomuto závěru vede v podstatě nulová trestní minulost obžalovaného ve spojení s jeho věkem, přeci již jen vyšším (šedesát tři let), kdy lze uzavřít, že vedl řádný život dlouhodobě a i dopad trestu je na starší dosud netrestané osoby nepochybně znatelně citelnější. Současně je důvodem pro snížení trestu pod dolní hranici sazby i skutečnost, že poškozené žádná faktická škoda nevznikla, když čin zůstal ve fázi pokusu. V daném případě byla totiž nižší než obvyklá míra pravděpodobnosti, že se čin podaří dokonat, když v případě tak velké investice ze strany odborné firmy, lze očekávat výraznou obezřetnost smluvních partnerů, která se v dané věci také pozitivně projevila a dokonání činu tak bylo překaženo. V obecné rovině lze jistě tvrdit, a soudu je to konec konců z praxe dobře známo, že řada osob jedná ve smluvních vztazích krajně neopatrně a podvodným praktikám až nadbíhá, nicméně v takto specifickém případě, kdy stranou plánovaného smluvního vztahu je akciová společnost a jde o smlouvu v objemu desítek milionů korun, lze s lehkovážným přístupem počítat spíše výjimečně, s čímž je právě spojena částečně nižší než typická míra společenské škodlivosti. Na druhou stranu nelze v žádném případě uzavřít, že by jednání obžalovaného bylo do té míry neškodné, že by je nebylo možno označit za trestněprávně postižitelné, za běžné obchodní vyjednávání. Při zohlednění těchto okolností soud dopěl k závěru, že právě tříletý trest plně vystihuje v daném případě účel trestu. S ohledem na již zmíněnou dosavadní bezúhonnost obžalovaného soud u tohoto shledal podmínky dané § 81 odst. 1 tr. zákoníku a výkon trestu mu podmíněně odložil na zkušební dobu, kterou v souladu s § 82 odst. 1 tr. zákoníku stanovil jako pětiletou. K stanovení zkušební doby v maximální možné délce soud přistoupil zejména s ohledem na výši škody k jejímuž způsobení obžalovaný směřoval, která výrazně přesahovala hranici škody velkého rozsahu. Jen pokud

obžalovaný po celou zkušební dobu povede řádný život bude možno uzavřít, že z jeho strany šlo jen o jednorázový exces z jinak řádného života a účel trestu tak dojde naplnění i bez samotného výkonu.

II.

Státní zástupce Městského státního zastupitelství v Praze podal obžalobu ve věci i proti obžalovanému Jaroslavu PXXXXX, přičemž v popisu výroku je podíl vymezen tak, že s vědomím, že spoluobžalovaný KXXXXXX se za pomoci smyšlených legend o svých možnostech při zařízení změny územního plánu snaží přesvědčit svědky Formandla a Hálu, aby s ním za poškozenou uzavřeli smlouvu, již by poškozenou zavázali vyplatit 50.000.000,- Kč za zajištění této změny, zařídil pro KXXXXXX schůzku na MHMP u svědka Schmalze, jenž měl potvrdit KXXXXXX tvrzené kompetence a přesvědčit tak svědka Formandla o potřebě smlouvu uzavřít. Toto jednání obžaloba přílehavě kvalifikovala jako pomoc k pokusu zločinu podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku a § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku.

Dokazováním provedeným při hlavním líčení soud zjistil, ve vztahu k obžalovanému Pošíkovi jeho postoj k věci tak, jak je podrobně popsán v úvodní části odůvodnění pro bod I., na který lze pro přehlednost odkázat. Ve stručnosti lze shrnout, že obžalovaný PXXXXX popřel, že byl o jakémkoliv podvodném jednání KXXXXXX informován, toliko Koudelkovi na základě jím zprostředkovaných informací poradil a zajistil schůzku na MHMP. Schůzku zajistil proto, aby z úst osoby kompetentní (předsedy Výboru pro územní rozvoj) jasně zaznělo, že pro realizaci projektu KTH v Tesle je třeba změna územního plánu a tím se potvrdilo, že dosavadní postup Davcoru a HXXXXX byl chybný a neefektivní a investor se tak rozhodl smlouvy s nimi vypovědět a zadat zakázku spřízněným MXXXXX a MXXXXX.

Tato obhajoba obžalovaného nebyla žádným z provedených důkazů přesvědčivě vyvrácena. Je pravdou, že z odposlechů telefonních hovorů mezi KXXXXXX a PXXXXX a dále i mezi PXXXXX, MXXXXX a MXXXXX lze nabýt dojmu, že PXXXXX je o věci velmi podrobně informován. Nicméně jde toliko o podezření, byť důvodné, ale nelze o takovém skutkovém stavu říci, že je prokázán bez důvodných pochybností. Telefonní hovory jsou totiž vedeny nikoliv zcela konkrétně, za pomoci narážek a odkazů na to „jak jsme se minule řekli“, popřípadě končí konstatováním, že věc se posunula, ale „není to na telefon“. Je sice zjevné, to připouští i sám obžalovaný PXXXXX, že o věci byl KXXXXXX informován, ovšem otázkou zůstává jak. Z žádného důkazu nelze dovodit, že by obžalovaný Pošík věděl jak se obžalovaný Koudelka před Hálou a Formandlem prezentoval, co tvrdil o svých možnostech a jak jej k uzavření smlouvy přesvědčoval. Jinými slovy bylo prokázáno, že obžalovaný PXXXXX KXXXXXX radil, zjišťoval k problematice informace a zajistil schůzku na MHMP, ovšem naopak nebylo prokázáno, že tak činil při vědomí, že rozhodují osoby (Formandla a Hálu) KXXXXXX podvádí. Žádného jednání s Formandlem a Hálou se PXXXXX neúčastnil. Nikdo ze svědků o jeho povědomí o jednání KXXXXXX nic nesdělil. Rozhodující svědci (Formandl, Hála, DXXXXX, HXXXXX) obžalovaného PXXXXX vůbec neznají.

Konečně z žádného důkazu není ani zřejmé, že obžalovaný PXXXXX věděl, k získání jaké částky obžalovaný KXXXXX směřuje, což je pro trestně právní kvalifikaci velmi

podstatné. I pokud by totiž PXXXXX věděl, že KXXXXX se před osobami zastupujícími poškozenou prezentuje vyloženě lživě, pro jeho trestněprávní odpovědnost by bylo potřeba prokázat, že věděl, jak vysoké částky se tak snaží dosáhnout.

Je totiž reálně možné, že KXXXXX nezpravitl PXXXXX o všech podstatných detailech, ať už proto, že chtěl eliminovat či snížit jeho podíl na případném zisku či chtěl minimalizovat okruh lidí do věci plně zasvěcených a tak snížit riziko vyzrazení.

Z opisu rejstříku trestů na obžalovaného PXXXXX soud zjistil, že se na něj hledí jako by soudně trestán nebyl, když se ve zkušební době podmíněného odsouzení staršího data osvědčil.

Na základě takto provedeného dokazování, kdy soud jednotlivé důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, dospěl soud k závěru, že nebylo dostatečným způsobem prokázáno, že na obžalobou vymezeném skutku se obžalovaný PXXXXX podílel s vědomím, že jde o podvod. Souhrn veškerých provedených důkazů totiž netvoří uzavřený řetězec, jako u obžalovaného KXXXXX, z něž by bylo možno logicky dovodit, že obžalovaný PXXXXX jednal s jasným vědomím, že pomáhá obžalovanému KXXXXX při realizaci podvodu. Nelze samozřejmě ani s jistotou vyloučit, že se obžalovaný na tomto vědomě podílel, tedy že o skutečném postupu KXXXXX byl podrobně informován. Spíše naopak je podezření, že tomu tak bylo, zejména ve světle odposlechů teleních hovorů, skutečně důvodné, ovšem pro uznání obžalovaného vinným, by soud musel mít tento fakt za prokázaný bez důvodných pochybností, což za současné důkazní situace nemá. Z žádného z provedených důkazů totiž nelze dovodit, že by obžalovaný PXXXXX informacemi o jednání KXXXXX vůči Formandlovi a Hálovi disponoval. I účastník, v daném případě pomocník, na zločinu podvodu totiž musí jednat prokazatelně úmyslně s vědomím, že napomáhá pachateli právě při realizaci konkrétního podvodu.

Provedené dokazování pak ani není možno v žádném směru dále doplnit a postavit najisto vědomost či nevědomost obžalovaného Pošíka o skutečných záměrech a jednání spoluobžalovaného KXXXXX.

V dané věci tedy podle názoru soudu nebylo prokázáno vědomé spojení obžalovaného PXXXXX s projednávaným zločinem a soud proto uzavřel, že nebylo prokázáno, že k jednání, tak jak je vůči PXXXXX popsáno v obžalobě, vůbec došlo. Pro tento závěr je totiž nepodstatné, že podvod prokazatelně spáchal obžalovaný KXXXXX, když nebyl prokázán konkrétně vymezený podíl jednání PXXXXX, nemůže být tento označen za pachatele, resp. účastníka. Podíl obžalovaného PXXXXX na skutkovém ději vymezeném v odsuzující části výroku (viz bod I.) je reálně možný, ovšem není prokázán bez důvodných pochybností, protože stejně reálně možná je i skutková verze naznačená výše, že povědomí o podvodném jednání KXXXXX neměl PXXXXX vůbec či nikoliv v plném rozsahu (zejména o rozsahu škody). V dané situaci se soud, bez důvodných pochybností a na základě veškerých provedených a dostupných důkazů, nemůže přiklonit ani k jedné z možných skutkových verzí. S ohledem na nemožnost zjistit objektivně samotnou existenci podílu obžalovaného Pošíka na zločinu podvodu, soud v pochybnostech postupoval v souladu se zásadou „in dubio pro reo“ a podle § 226 písm. a) tr. řádu obžalovaného PXXXXX obžaloby zprostil, neboť ve vztahu k jeho pomocné roli nebylo prokázáno, že se žalovaný skutek vůbec stal tak, jak je obžalobou vymezen.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě k jeho podání nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterém výroku je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku přecházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání nemůže účinně podat ten, kdo se tohoto práva výslovným prohlášením před soudem vzdal.

V Praze dne 21. května 2013

Mgr. Jan KADLEC
předseda senátu

Za správnost: Tereza Dymáková